

Poezioară de toamnă

Val

O boabă de Tămâioasă
Și un bob de Otonel,
Ea, și mândră, și voioasă,
El "Muscat", așa nițel,

Jos la cramă se-ntâlniră
Lângă teascul nesătul,
Cicătelea auziră
Că nu ar fi must destul:

"Dacă anu-i secetos",
Zise badea Otonel,
"Mustul iese și el gros,
Deasemeni puțințel"

Da' și lelea Tămâioasă :
"De e ploaie multă-n vară,
Iese lungă și-aia Grasă
De Cotnari, ca apa chioară!"

"Asta nu cred că se poate!"
Supărat nea' Zingfandel,
"Viile sunt pline toate,
Să n-avem noi tulpurel?!"

Sare friptă: Ce e oare?!
Și pastrama pe grătar,
"Iată vine,-n graba mare
De la vie, un plin car !"

Mai cu foc scripca bătrână
Se aude peste vii,
Tot prinzând cu a ei mână
Roată-n horă flori de ii,

Mustul e pe săturate,
Să mai tragem înc-o tură....
Mă opresc aicea, frate,
Că îmi vine apă-n gură!

Valeriu Cercel